

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.806/2011/5.szám

A Kúria a Kardos-Pethő és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda (....ügyintéző: dr. Törőcsik Tamás ügyvéd) által képviseltfelperesnek a dr. Molnár Krisztián jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala (.....) alperes ellen szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. augusztus 30. napján kelt 16.K.34.026/2010/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 16.K.34.026/2010/11. sorszámú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes szervezte az televíziós csatornán 2009. november 2.- november 8. között sugárzott „.....” című műsorokat, adásokat, játékokat. Ezekben a játékosok pénzfizetése útján vehettek részt, oly módon, hogy a műsorvezető ismertette a feladványokat, a helyes megoldásért kapható pénznyereményt és várta a nézők telefonjait, akik emelt díjas telefonszám felhívásával vehettek részt a játékban. A beérkező hívásokat egy automata hanginformációs ügyfélszolgálati rendszer fogadta, a telefonhívás nem garantálta a műsorba kapcsolást, a számítógép véletlenszerűen, közvetlenül kapcsolt adásba a hívók közül egy telefonálót. A telefonálóknak viselniük kellett azoknak a hívásoknak a költségeit is, amelyek esetében nem kerültek adásba. Az adásba bekapcsolt játékos akkor

nyert, ha bemondta a műsorban látott feladvány helyes megfejtését. Helytelen megoldás esetén a játékos nem volt jogosult nyereményre, ilyenkor a számítógép újabb játékosokat kapcsolt az adásba mindaddig, amíg el nem hangzott a helyes megfejtés. 2009. november 2 - 8. között a szervező összesen 36.288 db beérkező hívást regisztrált és 491.400 Ft nyereményt fizetett ki.

A feladványok a következők voltak: „ Adja össze az ábrán szereplő összes számot...”, „ Mi jut eszébe a fehér színről”, „ Rakja ki egy író nevének és művének címét...”, „Találja meg az „A” betűre végződő állatokat!”, találjon ki egy „IA”-ra végződő nevet, „Hány láb van a buszon?...”, „A” betűs országnév megfejtése, szolás összeolvasása, betűpiramisból két értelmes szó illetve, két borítékban található megfejtés kitalálása, „A” betűre végződő ország nevének megmondása”. A feladványok megoldásához a műsorvezető minden alkalommal jelentős mértékű segítséget nyújtott.

Az állami adóhatóság - hivatalból - eljárást indított a felperessel szemben, és az ennek eredményeként hozott elsőfokú határozatban - szerencsejáték engedély nélküli szervezése miatt - a felperest 2.000.000 Ft bírsággal sújtotta. Döntését a szerencsejáték szervezéséről szóló többször módosított és kiegészített 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 1.§ (1) bekezdésében, 2.§ (2) bekezdésében, 12.§-ában, 14.§-ában, 37.§ 14. pontjában foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes olyan engedélyköteles szerencsejátékot szervezett, amelyre nem kért és nem kapott engedélyt. A bírság megállapításánál figyelembe vette, hogy a felperes egy országos vételkörzetű műsorszolgáltató által sugárzott televíziós adás útján, széleskörű nyilvánosságot biztosítva bonyolította le a játékokat, a hét minden napján szervezte oly módon, hogy az adott napi műsorban többféle olyan játékot szervezett, amelyek egyenként is szerencsejátéknak minősülnek. A felperes javára értékelte, hogy a megelőző két évben hasonló jogsértés miatt még nem került bírságolásra.

A felperes fellebbezése alapján eljárta a felperes a 2010. július 2. napján kelt számú határozatában az elsőfokú határozatot - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta. Határozatának megállapítása szerint az elsőfokú hatóság a tényállást tisztázta, a feltárt adatokat, tényeket, körülményeket megfelelően értékelte és a bírság kiszabására is jogszerűen került sor, a jogsértés súlyához és az e körben vizsgálandó körülményekhez igazodóan.

A felperes keresetében elsődlegesen a határozatok hatályon kívül helyezését, illetve megváltoztatását, a terhére előírt jogkövetkezmény törlését kérte, másodlagosan a határozatok hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú hatóság új eljárásra

kötelezését, harmadlagosan a bírság mérséklését.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Az Szjtv. 1.§ (1) bekezdése értelmében három konjuktív tényállási elem fennállása szükséges ahhoz, hogy egy játék szerencsejátéknak minősüljön (tétfizetés, játék végén nyeremény, és a nyereség vagy veszteség kizárólag vagy túlnyomó részt véletlenül történjen). A felperes nem vitatta, hogy emelt díjas telefonhívás útján lehetett a játékba belépni. Az alaptét és az emelt díjas telefonhívás közötti különbség egyértelműen tétfizetésnek minősül, mivel a nyeremény kilátásba helyezésével került a résztvevő a játékba és a feladvány megfejtése esetén 30.000 Ft, joker nyereség esetén pedig további pénzösszeg került kilátásba helyezésre, és azoknak is emeltdíjas hívást kellett fizetni, akik nem kerültek adásba. Az Szjtv. 1.§ (1) bekezdésnek tehát nemcsak az első, hanem a második törvényi feltétele is teljesült a játékok kapcsán. Önmagában az, hogy a feladvány megfejtéséhez valamilyen szintű tudás is szükséges volt, nem változtatja meg azt a helyes alperesi megállapítást, mely szerint túlnyomó részt véletlenül történt a nyereség, illetőleg a veszteség. A részvételi feltételek ugyanis olyan módon kerültek kialakításra, hogy nem elsődlegesen a lexikális tudás, a szellemi képesség volt a döntő a játékba kerülés tekintetében, hanem a véletlen. Az alperes által határozattal és bírsággal szankcionált játék szerencsejátéknak minősül, és a bírság összegszerűsége is jogszerű.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, a terhére előírt bírság törlését, vagy az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését. Fenntartotta a keresetben is kifejtett jogi álláspontját. Érvelése szerint a határozatok nem felelnek meg az Szjtv. 1.§ (1) bekezdésében, 14.§-ában, 15.§ (1) bekezdésében, 21-22.§-ában, 24.§-ában, 25.§ (1) bekezdésében, 28/A.§-ában foglaltaknak. Kifejtette, hogy a szervezett játék élő, interaktív, tudásalapú, televíziós játék volt, amely nem sorolható szerencsejátékok közé, tekintettel arra, hogy a nyereség vagy veszteség nem kizárólag és nem túlnyomórészt függött a véletlentől. Az általa szervezett játékokban a játékos tudásától, a feladvány megfejtésétől függött a nyeremény elérése. A játékban való részvételért a díj megfizetésére nem a szerencsejátékokra jellemző módon került sor, tehát nem valósult meg aggálytalanul a tétfizetés, mint tényállási elem sem. Hivatkozott arra is, hogy az alperes és az elsőfokú

bíróság is figyelmen kívül hagyta a műsor szórakoztató jellegét. Sétélmezte, hogy az érdemi döntések eltérnek a más televíziós játékokkal kapcsolatban korábban alperes, illetve más hatóságok által követett gyakorlattól.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp.275.§, BH2002.29.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg jogszabálysértés akkor, ha a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A Kúria a rendelkezésére álló iratok alapján az elsőfokú bírósággal egyezően azt állapította meg, hogy az alperes eleget tett a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének. Az elsőfokú bíróság minden elé tárt adatot, tényt, körülményt, bizonyítékot egyenként és egymással egybevetve is értékelt, a jogerős ítéletben megállapított tényállás tehát hiánytalan, iratszerű, okszerű bizonyítékértékelésen alapul, megfelel a Pp. 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, ennél fogva a rendkívüli jogorvoslati eljárásra is irányadó.

A Kúria teljes körűen osztja az első fokú ítéletben kifejtett jogi álláspontot, annak megismétlése nélkül, a felülvizsgálati kérelemben előadottakra figyelemmel, csupán a következőkre kíván rámutatni:

Az Szjtv. 1.§-a értelmében három tényállási elem együttes fennállása szükséges ahhoz, hogy egy játék, szerencsejátéknak minősüljön, tehát az, hogy legyen tétfizetés, a játék végén

nyeremény, a nyereség vagy veszteség kizárólag vagy túlnyomó részt a véletlenül múljon. Az Szjtv. 1.§ (1) bekezdése szerinti törvényi meghatározásra figyelemmel – felperes érvelésével ellentétben – annak megállapításánál, hogy valamely játék szerencsejátéknak minősül-e vagy sem, nincs jelentősége a játék szórakoztató jellegének, mint ahogyan annak sem, hogy a játékosoknak mi a műsorral, vagy a játékba való belépéssel kapcsolatos motivációja. Ha valamely játék megfelel az Szjtv. 1.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, akkor szerencsejátéknak kell minősíteni, még akkor is, ha konstrukciója alapján nem feleltethető meg az Szjtv. 14.§-ában felsorolt szerencsejátékfajták egyikének sem. Az Szjtv. 14.§-a azokat a szerencsejátékfajtákat sorolja fel, amelyek szervezését az állami adóhatóság engedélyezheti. Amennyiben az adott játék, olyan szerencsejátéknak minősül, amelyre az Szjtv. rendelkezései alapján nem adható engedély, vagy amennyiben egy ilyen játék engedély nélküli szervezése valósul meg, az tiltott szerencsejátéknak minősül.

A felperes keresetében nem vitatta az előző bekezdésben ismertetett három együttes tényállási elem közül a nyereményre való jogosultság megvalósulását.

Az emelt díjas szolgáltatás útján történő játékba lépés esetén pedig az alapidíj és az emelt díj közötti különbség összege tétnek minősül. A játékosoknak azon hívások költségeit is viselniük kellett, amelyek esetében nem kerültek adásba, tehát a játék során lehetőség volt a tétként feltett pénzösszeg elvesztésére is. Az emelt díjas SMS-t továbbító játékos attól függetlenül tétet fizetett, hogy az emelt díjas SMS ellenértékét mikor, milyen időpontban és milyen módon egyenlítette ki, mert az emelt díjas szolgáltatás igénybe vétele nélkül a játékban nem vehetett volna részt. E körülményeknél fogva nincs jelentősége annak a felperesi érvelésnek, mely szerint a játékban az SMS díjának kiegyenlítése nélkül is részt lehetett venni, mivel az emelt díjas telefonhívás ellenértékét a játékos csak utólag, számlája kiegyenlítésekor fizette meg.

A játékba kerülés kapcsán a felperes keresetében sem vitatta a véletlen kizárólagos szerepét, hiszen a számítógépen, tehát a véletlenül múlt, hogy kik azok a telefonálók, akik lehetőséget kapnak arra, hogy az élő adásban közöljék az általuk helyesnek vélt megfejtést. A játékba a játékost véletlenszerűen, nem előre meghatározott időpontban kapcsolták be az igen nagyszámú telefonáló közül. A feladványok megfejtéséhez – az irányadó tényállás szerint – a műsorvezető jelentős segítséget nyújtott, ami a játékosok tudás, a kreativitás szerepét a minimálisra csökkentette. Nem vitásan a tudáselem nem volt teljes körűen kizárva, de az első fokú

határozatban és a jogerős ítéletben ismertetett tényekre, körülményekre figyelemmel oly jelentős mértékben hátrányba szorult, amely kizárja a vizsgált játék tudásalapúnak történő minősítését.

Ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott a perben vitatott játéknak más, az Szjtv-től különböző jogszabályok szerinti minősítése nem hathat ki az e perben keresettel támadott határozat bírósági felülvizsgálatára. Jelen ügyben ugyanis kizárólag a konkrét keresettel támadott határozat jogszerűségéről kellett döntenie a Pp. 330/A.§-a alapján, mégpedig a határozathozatalakor irányadó tényállásra és az akkor hatályos Szjtv. szerinti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel. Ezeknek a követelményeknek az alperes határozata és a jogerős ítélet teljes körűen megfelel az előzőekben részletezettek miatt.

Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra is, hogy a felperes által hivatkozott, és felülvizsgálati kérelemben is megismételt állásfoglalások szakmai vélemények, nem jogszabályok, ennél fogva nem relevánsak, és alapos az 1/2002. számú KJE határozatra hivatkozás is.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért eljárást, illetve anyagi jogszabályt, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pereszes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2013. január 24.

Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina bíró